

ת"פ 25901/03/20 - מדינת ישראל נגד עזרא רג'ואן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 25901-03-20 מדינת ישראל נ' רג'ואן

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורה גולד
נגד
הנאשם עזרא רג'ואן
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

גזר דין

הנאשם, יליד 1972, הורשע על בסיס הודאתו (לאחר תחילת שמיעת ראיות בתיק), בעבירות של **גניבת כרטיס חיוב** לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "**החוק**") ו**ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בו הודה הנאשם מתואר, כי ביום 11.6.18 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, הציע למתלוננת לתקן את טלפון הנייד שלה ולהסיע אותה למעבדת תיקון. באותן הנסיבות, הסיע חברו של הנאשם, שזהותו אינה ידועה למאשימה, את הנאשם ברכבה של המתלוננת. במהלך הנסיעה, גנב הנאשם מרכבה של המתלוננת כרטיס אשראי ששייך לה, 500 ₪ וכן תעודת זהות וכרטיסים שונים נוספים. בהמשך, ביום 19.6.18 בשעה 11:02 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לבצע שימוש בכרטיס האשראי הגנוב בכך שהגיע לחנות משקאות בחולון וניסה לשלם עבור רכישת קופסת סיגריות, אך העסקה לא צלחה.

ביום 21.7.21 כפר הנאשם בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות; ביום 29.6.22 החלה פרשת התביעה במסגרתה העידו 3 עדים, אלא שבדין ביום 28.9.22 חזר בו הנאשם מכפירתו והודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ולבקשתו ובקשת ההגנה, נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

מתסקיר שירות המבחן מיום 19.2.23, עולה כי הנאשם, בן 51, רווק, עובד ומשמש בשנים האחרונות כמלווה לילדים בעלי צרכים מיוחדים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל ללא תמיכה והכוונה מצד משפחתו וסבל מנידוי והדרה שהשפיעו על התפתחותו הרגשית. עוד עולה מהתסקיר, כי במשך מספר שנים היה הנאשם ללא קורת גג עקב הניתוק ממשפחתו. שירות המבחן ציין כי מכיר את הנאשם מתסקיר שנערך בעניינו בעבר, אז התרשם, שהנאשם קיים אורח חיים שולי, היה נעדר תמיכה משפחתית או חברתית ומסגרת תעסוקתית יציבה ושהוא מתקשה מלהעמיק בבחינת דפוסי התנהגותו הבעייתיים. כיום מתרשם שירות המבחן, שהנאשם עבר שינוי חיובי שעשוי להשפיע גם על הסיכון

למעורבות חוזרת עם החוק. לצורך גיבוש ההתרשמות, התבקשה דחייה בת 3 חודשים וזו אכן ניתנה.

תסקיר נוסף התקבל ביום 28.3.23, ממנו עולה, כי התחזקה התרשמותו של שירות המבחן שהנאשם הגיע לאיזון מסוים בחייו ומנהל שגרת חיים תקינה ושומר על יציבות תעסוקתית. עוד עולה שהקשר עם משפחתו השתפר. באשר לביצוע העבירה, ציין הנאשם בפני שירות המבחן כי היה בתקופה קשה, בה היה דר רחוב ובנתק מלא ממשפחתו ועל כן איבד מכוחותיו לשמור על סדר יום ולהפעיל שיקול דעת מעבר להישרדות היומיומית. ביחס להתנהגותו כלפי המתלוננת, ביטא בוושה עמוקה וחרטה. לסיכום, השירות התרשם מאדם ללא מערכות תמיכה משמעותיות, אשר הצליח בשנים האחרונות לנהל שגרת חיים יציבה. כן התרשם, שקיימת מידה גבוהה של הרתעה, הפנמה והבנת המחירים הכרוכים בחזרה לחיים שוליים, בעקבות כך מעריך שירות המבחן, שקשר המשכי וטיפולי בשירות, יוכל לסייע לנאשם להפיק תועלת, זאת גם לאור כך, שהנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בכל הליך טיפולי שיוצע לו ויהיה בכך כדי להפחית מהסיכון לעבירה חוזרת (סיכון נמוך כעת). לסיים, שירות המבחן המליץ על סיום הליך באופן שיקומי כדי לאפשר לנאשם להמשיך בדרכו החיובית, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במהלכה יישקל שילובו באחת הקבוצות הטיפוליות ולצד זאת, הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות, במהלכם ייחשף הנאשם ל"אוכלוסיות קצה" ויספק לו חוויה מעצימה של תרומה לקהילה.

ביום 20.6.23 התקבל **תסקיר משלים** אודות הנאשם, שם פירט שירות המבחן את תמונת השיקום של הנאשם, המורכבת ממספר פרמטרים, כאשר מרביתם קשורים להחלטות שקיבל הנאשם בעצמו; הפסקת מעורבות עם החוק, ריחוק מחברה שולית, השתלבות בעבודה קבועה, ניהול אורח חיים עצמאי, שכירת דירה, הסדרת חובותיו, התמדה בטיפול תרופתי ושיפור ביחסיו עם בני משפחתו. ציין כי הנאשם החל הליך טיפולי פרטני שמשמש עבורו גורם מחזק ומתווה דרך, כאשר בהמשך, יישקל שילובו בקבוצה טיפולית. שירות המבחן אף מדגיש, כי התהליך השיקומי של הנאשם החל "**מיוזמתו עוד טרם הקשר הנוכחי**" עמם. חזר על המלצתו להטיל על הנאשם עונש שיקומי אשר יאפשר לו לחזק את המהלכים שקידם באופן עצמאי ואשר לטעמם הינם בגדר 'תמורות חיוביות ומהותיות' שהצליח לחולל בחייו, תוך ששם דגש על כך, שמקום עבודתו, נותן לו יציבות ובסיס להליך שעובר (מסמך מאת העבודה הוצג לשירות המבחן).

חוות דעת ממונה שהתקבלה ביום 11.6.23, ממנה עולה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש נשמעו ביום 19.4.23 והושלמו ביום 20.6.23 לאחר קבלת התסקיר וחוות דעת הממונה, ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וכן לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, קניינו של אדם ואף הדגישה נסיבות הביצוע שיש בהן משום חומרה יתרה, שכן הנאשם רכש את אמונה של המתלוננת וניצל זאת על מנת לגנוב את רכושה. המאשימה עתרה **למתחם ענישה המתחיל ממספר חודשי מאסר שניתן יהיה לרצות בדרך של עבודות שירות ועד מאסר קצר בין כותלי הכלא**. עוד התייחסה המאשימה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו, משם לדבריה, עולה שהנאשם עדיין לא החל בטיפול ולא גובשה תכנית טיפולית עבורו, כך שמדובר במוטיבציה מן השפה אל החוץ. עוד התייחסה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, משם עולה שלחובתו 10 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, כאשר את העבירה בה הורשע ביצע זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בתיק אחר. נוכח האמור ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות. עוד

ביקשה המאשימה להפעיל עונש מאסר מותנה (במ/2) בן 8 חודשים שיופעל במצטבר, כך שיוטל על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם חולקת על עמדת המאשימה, הפנתה לכך שמדובר בנאשם שמעוניין בהליך טיפולי ונמצא בקשר מתמיד עם שירות המבחן, עוד התייחסה לכך שמדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי הרישום הפלילי של הנאשם מעיד על השינוי החיובי אותו עובר הנאשם. הדגישה את האמור בתסקירי שירות המבחן ובעיקר בזה האחרון, משם עולה שהנאשם החל בעצם את תהליך השיקום עוד קודם שנפגש עם שירות המבחן, כאשר שירות המבחן הוא גורם מדרבן ומחזק את ההליך שכבר החל לבצע.

הנאשם אמר את דברו וניכר היה כי הוא נרעש ונרגש והוא חושש חשש כבד שמא יהיה עליו לרצות מאסר, גם בעבודות שירות, וכל ההליך והחיים שבנה לעצמו יישמטו ממנו. על כן ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש:

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומיד העונש שיוטל עליו. לצורך כך, על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה - הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על הרכוש והקניין של אדם באשר הוא וכן הגנה על חיי מסחר תקינים, כאשר כרטיס האשראי הוא תחליף למטבע ואמצעי תשלום מרכזי בעידן המודרני, כך שקיימת חשיבות בשמירה על אמינותו ומניעת נזק לחיי המסחר (ראו והשוו ע"פ 10786/04 מדינת ישראל נ' שמואל (2006)).

אמנם, הנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם, אינו גבוה, זאת מן הסיבה שגנב סכום של ₪ 500 מארנקה של המתלוננת, ובנוסף לא הצליח להוציא את כוונותיו לפועל שכן בקשתו סורבה על ידי חברת האשראי, אך מן הנסיבות ניתן ללמוד על תכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשם ניצל סיטואציה, שבה המתלוננת צריכה הייתה לתקן את הטלפון האישי שלה, אז הציע את עזרתו והיא שמה מבטחה בו ואף הסכימה להצעתו לפיה יסיע אותה לצורך כך. אלא שבעת הזו, נגנב הארנק אשר כלל בתוכו כרטיסים, כסף מזומן וכן תעודת זהות. המתלוננת העידה בבית המשפט, מדבריה עולה כי לאחר שצפתה במצלמות וזיהתה את הנאשם כמי שהשתמש בכרטיס האשראי שלה, בעת שנרשם סירוב בחברת האשראי. עוד הרחיבה בעדותה בפניי, שביקשה מהנאשם להחזיר את הדברים שלקח, אך הנאשם בחר שלא להחזיר לה, להתכחש למעשה, וזאת על אף שהבין את השלכות סירובו. מאידך, הנאשם לא ניהל את תיק ההוכחות עד לסופו, התעשת, הצטער צער רב על מעשיו, ציין כי הוא מתבייש על כך, גם בפני המתלוננת ונטל אחריות מלאה, גם אם לא הייתה בהזדמנות הראשונה. לכל אלה יש להוסיף כי על אף התכנון המוקדם, נסיבות ביצוע העבירות באופן כללי אינן חמורות,

מדובר בסכום כסף שאיננו גבוה (500 ₪) וניסיון לקנות קופסת סיגריות, ניסיון אשר לא צלח, דהיינו גם כאשר כרטיס האשראי היה בחזקתו של הנאשם לא ביצע בו שימוש מידי וגם כאשר ביצע, מדובר היה בהיקף עסקה שאיננה גבוה.

מכל האמור, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף התחתון.

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

עיון בפסיקה מלמד כי גם במקרים חמורים יותר, כאשר נעשה שימוש נרחב יותר בכרטיס האשראי ולא רק ניסיון כמו בענייננו, בתי המשפט גוזרים ענישה מותנית לצד ענישה נלווית, ראו למשל:

א. ת"פ (ת"א) 18486-04-17 **מדינת ישראל נ' יוסף** (17.2.20) - הנאשם הורשע ב-14 עבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. **בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.** נגזרו על הנאשם 60 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

ב. ת"פ (ת"א) 38889-11-15 **מדינת ישראל נ' אנדראה מנדלבאום** (19.3.18) - הנאשמת הורשעה בריבוי עבירות של גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. **בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר.** נגזרו על הנאשמת עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית.

ג. ראו מקרה חמור בו השימוש בכרטיס האשראי בוצע במספר פעמים רב, ת"פ (ת"א) 18189-04-15 **מדינת ישראל נ' יפה שמואלי** (27.11.18) - הנאשמת הורשעה בריבוי עבירות בכרטיס חיוב. שם ב-127 הזדמנויות שונות עשתה הנאשמת שימוש בפרטי כרטיס האשראי. **בית המשפט קבע מתחם ענישה שכולו מאסר, בין אן לריצוי בעבודות שירות ובין מאחורי סורג וברית.** נגזרו על הנאשמת 6 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית.

ד. ת"פ 53657-11-13 **משטרת ישראל תביעות רמלה נ' בית אלחאג' ואח'** (19.2.15) - נאשמות שהורשעו בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. **בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.** נגזר על הנאשמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר מותנה וכן ענישה נלווית.

ה. ת"פ (ק"ג) 16822-09-15 **מדינת ישראל נ' פרגין** (6.9.18) - הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.** נגזרו על הנאשמת 4 חודשי מאסר מותנה וענישה נלווית.

ו. ת"פ 11634-03-15 **מדינת ישראל נ' חיון** (10.4.18) - הנאשמת הורשעה בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. **בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.** נגזר על הנאשמת 5 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את כלל נסיבות ביצוע העבירה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.

שיקולי שיקום, סטייה לקולא מן המתחם

סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

החוק מאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת, כאשר שימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא כי הנאשם השתקם, או שסיכוי להשתקם הינו ממשי (ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"ניכרים בפועל" אותות השיקום או הסיכוי (ראה ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (20.10.2022)), כאשר, גם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה), הרי שיש לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שאירוע זה והנאשם זכאים לאותה הקלה "שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה" (שם וכן בפסיקה המאוזכרת).

הרציונל השיקומי נועד לאפשר שילובו של עבריון בחברה ובית המשפט מצווה להעריך היטב את סיכויי השיקום והכלל הוא כי הסטייה ממתחם העונש ההולם תישקל אך ורק במקרים חריגים במיוחד (ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.7.2019)), גם אז, יהא זה מקום בו האינטרס הציבורי יכול להכיל תוצאה שכזו. ראו לעניין זה גם ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.1.2020):

בענייננו, על אף שקבעתי שהמתחם העונשי מתחיל מצו של"צ בנסיבותיה של ביצוע העבירה, מצאתי גם להרחיב לעניין שיקומו של הנאשם, שכן, בניגוד לעמדת המאשימה לטעמי מדובר בשיקום או לפחות סיכויי שיקום טובים שניכרים על הנאשם, כך עניין זה הולך ומתחדד לאור העובדה שהנאשם החל לבצע את הליך השיקום לבד וכבר לפני כ-5 שנים, כך למשל היום הוא איננו דר רחוב אלא שוכר בית, פתר את חובותיו באופן כפי שהציג בפניי (פשיטת רגל), החל לעבוד, כאשר העבודה הינה בגדר עמוד תווך ומקום יציב עבורו וממנו וסביבו הוא ממקם את עצמו ואת יתר חייו. אומר כי שמעתי את הנאשם גם במהלך הדיונים וגם היום, גאה באותה עבודה ושעבודה זו אף משנה לטובה את התדמית העצמית שלו.

מכל האמור, מדובר בנסיבות אשר נכנסות לחריג ומצאתי להרחיב על כך גם לאור העובדה שמדובר במי שלחובתו מאסר מותנה של 8 חודשים אשר תלוי ועומד כנגדו.

סעיף 56 לחוק העונשין,

סעיף 56 לחוק, מורה על אפשרות הארכת מאסר מותנה "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי". דהיינו, שיקול הדעת להאריך תנאי שכזה מסור לבית המשפט במקום בו נראה שיש ליתן הזדמנות נוספת לנאשם לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים את הדעת לציפייה שכך יהיה (ע"פ 4517/04 מסארוה נ' מדינת ישראל).

בעניין זה, אומר כי לנאשם עבר פלילי שאיננו זניח כאשר עיון בו מגלה שלחובתו 10 הרשעות קודמות, רובן בעבירות מרמה הסובבות סביב הונאה בכרטיס חיוב. עוד יש לומר כי יש הרשעות אשר מאגדות בתוכן מספר תיקי חקירה. אלא שהרשעתו האחרונה שאמנם מאוגוסט 2021, אולם היא קשורה לאירוע שאירע בנובמבר 2017 בגין גניבת כרטיס חיוב. עוד אומר שהמאסר המותנה כנגדו הוא מהרשעה ממרץ 2017, שם צורפו 7 תיקי חקירה, על אף זאת ועל אף שמדובר בנסיבות ומספר אירועים גדול וחמור מזה שלפני, ריצה הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות והתנאי שהוטל עליו הוא 8 חודשים, הוא התנאי אשר היום תלוי ועומד כנגדו והמדינה מבקשת להפעילו.

מכל האמור, ניתן לראות שמאז יוני 2018 לא ביצע הנאשם עבירות מרמה או כל עבירה שהיא, דהיינו מדובר בתקופה של כ-5 שנים ולצד זאת הנאשם הולך צעד צעד ובונה את חייו בקושי רב אמנם, אך ניכר שהוא מצא את דרכו ולטעמי שירות המבחן יכול לחזקו בדרך בה הוא הולך. אין ספק שהטלת מאסר בפועל כפי שמבקשת המדינה או אפילו מאסר בעבודות שירות, יש בו כדי למוטט, לא פחות, את חייו של הנאשם, שכן כפי שציינתי חייו של הנאשם כל כולם נבנים ומתאגדים סביב פרנסתו והוא עמוד התווך בכל הליך השיקום שבו הוא מצוי. ככל שהעבודה תישמט מתחת לרגליו, אזי ייוותר הנאשם ללא פרנסה וברור הוא כי יחזור חזרה לדרך בה היה לפני 5 שנים ולטעמי, נסיבות האירוע שבפנינו אינן מצדיקות זאת.

העונש המתאים לנאשם - לאחר ששקלתי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו וכן קבלת אחריות לאחר שהחלה שמיעת ראיות בתיק, שקלתי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, שכן עברו כ-5 שנים, את עברו הפלילי של הנאשם, ובעיקר שקלתי את הליך השיקום שהחל בעצמו ולאחר מכן ביחד עם שירות המבחן, העונש המתאים לו הוא כפי שציינתי, ברף התחתון, דהיינו, הליך שיקומי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מורה על הארכת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם על-ידי בית משפט השלום בתל אביב במסגרת ת"פ 64323-01-15 בן 8 חודשים, למשך שנתיים נוספים מהיום.
2. צו מבחן למשך שנה מהיום.
3. צו של"צ בהיקף של 250 שעות, כאשר שירות המבחן יגיש תכנית של"צ בתוך 60 ימים מהיום.

בית המשפט מבהיר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי שירות המבחן ובכל הנוגע לצווי השל"צ והמבחן, וככל

שלא יעשה כך, הוא מוזהר כי ניתן יהיה להפקיע את הצווים ולהטיל עליו עונש אחר חלף הצווים, ובכלל כך אף מאסר בפועל.

4. פיצוי למתלוננת בסך 500 ₪, אשר ישולם בתוך 60 ימים מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו על-פי יפוי כוח.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן, אשר יעביר תכנית של"צ בתוך 60 ימים מהיום והחלטה משלימה בעניין זה תינתן.

ענת יהב, שופטת

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשפ"ג, 20/06/2023 במעמד הנוכחים.